

Budyschynske nimiske luže něksche měsch žednych šlužabnikow
 s tých wžow, žež žischi jan nimski hučnu, dokulaž woni
 (te nimiske ſami) grońe: „Te njamogu nimski“. „Kak to?
 Wóni ga jan nimski běchu huzone“, wotgroni drugi. „Rowno
 to godla“, jo ſaſej to wotgrono na to, „te ſu ſlěſy gro-
 nisch nahučnuli, ale niz niewěže, zo to jo, dokulaž něběſho
 roſklažone. Te ſchule, žež naſcha ſchulſka hufchyna ſ Barliňa
 jo namakała, až te žischi nejlépej nimski mogu, te ſu rowno
 te, žež huzabniki nejwěrnej ſchýčnu huzbu w mascherinej
 rěžy ſu roſkładali. A welaſka ſchłoda jo, až ten Barliński
 kněs ten zas nějo dalej pſchisheč k tym ſchulam, žež tak deře
 ačo niz ſerski ſe nenaſuzyo. Ga wón by wižeč, kak ſe to ma
 na hovyma ſtronomo! Sſerske góle, kenz nimski nahučnusč
 dej, dej to nimiske w ſwojej ſerskej rěžy roſklažone do-
 ſtaſch, rowno tak, ačo te nimiske teče ſame te druge rěžy na-
 hučnu. Kaka huzba to by byla, franzójsku, lathúſku, abo dasch
 jo kaču rěz mimo roſklažená nahučnusč. Kuždy by gronič:
 „Kaka němudroſcž“. Ale to, žež pſchi nimſkich lužach němudre
 jo; to, žež jim ſe ſda huzba mimo pſoda, to jo teče
 pſchi ſerskich lužach. A gaž jaden to zo ſabyſch, ga kuždy
 ma to pſchawo, takemu ſavoraſch, a dla togo ſe hovſchěž-
 kowaſch!

Wymožę ſe tu rěz a tu rěku! „Ja, konſerviret die
 Race, ſie ſinkt mit der Sprach' und der Spreeſluth!“
 Sſluchajſcho na głoſ ſchýčnych, kótrež pſchawé a hutſchobié waſ
 lubuju, ſe Idſami a ſ tužnoſcžu waſ lubuju, a dkymočko žačuju
 ſa to, žež wam by mogło groſyſch! Sſluchajſcho, ſluchajſcho,
 tak dkyjko ačo jo hufchcze zas! Dwě droſe ſtej pſched wami:
 hufwóſſcho tu dobru!

Sſom pſchisheč na tače myſlenia, luby kněžo, w tých
 dňach, ačo ja ſom doſtał ližník naſchych lubnych Bramborſkich
 Nowin ſ waſchym piſmom, ſ kótregož ſ hutſchobnym wjaſzelim
 a ſ pſchawym juſkanim ſom ſgónič, až druge teče maju hufchcze
 staroſcž ſa ten luby „Spreewald“. Scho ga, žež te nejhufchczej
 huzone luže w tačich praktiſkich wězach teče ſu humyſlili a
 namakała, ſcho, ſcho ſe ſjadna, aby tym lubym Börkojſkim a